

Predmet: Ključ–Velagići

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 10/2018

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ

Objavljivanje presude: 07.07.2020.

Nakon većanja i glasanja, sudsko veće je donelo, a predsednica veća sudija Vinka Beraha-Nikićević objavila je presudu kojom je optuženi Željko Maričić oglašen krivim zbog krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dve godine.

Veće je utvrdilo da je optuženi krajem maja 1992. godine, kao pripadnik VRS, došao u prostorije Osnovne škole „Nikola Mačkić“ u Ključu, u kojoj je bio zatvoren veći broj civila – muškaraca bošnjačke nacionalnosti iz naselja sa područja opštine Ključ, među kojima su bili Mirsad Dervišević, Mujaga Selman, Senad Draganović, Hamdija Kumalić i Rifet Kalabić. Njih je fizički zlostavljao tukući ih rukama, nogama na kojima je imao vojničke čizme, palicom i drugim predmetima po svim delovima tela, stavljajući Senadu Draganoviću nož ispod grla, preteći mu da će ga klati, usled čega su Mirsad Dervišević i Hamdija Kumalić u više navrata padali u nesvest, a nakon što bi došli svesti, okrivljeni je ponovo nastavljao sa sličnim zlostavljanjem. Nakon što su civili posle celodnevog zlostavljanja smešteni u autobuse i krenuli prema logoru, okrivljeni je ušao u autobus, prišao Mirsadu Derviševiću, pa je ga nastavio tući palicom po svim delovima tela, a kada se Mirsad Dervišević pokušao skloniti pod sedište autobusa, izvadio je nož i ubô ga u leđa.

Tokom postupka nesporno je utvrđeno postojanje oružanog sukoba, da je optuženi bio pripadnik VRS kao jedne od strana u sukobu, te da su oštećeni bili civili. Optuženi je delimično priznao izvršenje krivičnog dela, navodeći da je pojedine oštećene telesno povređivao, ali je negirao da je na nogama imao cokule i da je imao nož.

Zbog nedostatka dokaza da je optuženi telesno povređivao Latifa Salihovića, ovaj oštećeni je izostavljen iz izreke presude.

Optuženi je, po oceni suda, prilikom izvršenja krivičnog dela postupao sa direktnim umišljajem.

Prilikom odmeravanja kazne, sud je optuženom kao olakšavajuće okolnosti cenio dosadašnju neosuđivanost, da je porodičan čovek, te da je otac dvoje dece od kojih je jedno bolesno. Pri tome je sud vodio računa o svim olakšavajućim okolnostima i našao da su ispunjeni uslovi za primenu instituta ublažavanja kazne, nalazeći da postoje osobito olakšavajuće okolnosti, i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od dve godine.